

δρῶν, τὴν ἐμποδίζον λέγοντες ὅτι ὁ θόρυβος τὴν βλάπτει. Ἡ μὲς Κορνηλία μάλιστα κατεβασάνιζε τὴν ταλαίπωρον Ὀλγαν· ἐάν ποτε ἡ ἀνεψιά ὑπεβή-
θούριζεν ἤχόν τινα ἀρμόζοντα εἰς τὴν μελαγχολικὴν κατὰστασιν τῆς ψυχῆς της, εὐθὺς ἰδοὺ ἡ θεία τὴν παρεκίνει νὰ περιποιηθῇ τὸ στῆθος της, καὶ ἀπὸ τὸ κύμβαλον τὴν ἔφερεν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπου εὕρισκε τέιον, ἱατρικὰ ἐναντίον τοῦ βηχὸς καὶ τὰ τοιαῦτα.

Οὐδ' ἡ Κλαρίση ἐμάντευσε τὴν αἰτίαν τῆς ἰθι-
κῆς καὶ φυσικῆς ἀλλοιώσεως τῆς ἐξαδέλφης της. Ναί μὲν τὴν ἠρώτα ἐνίοτε περὶ τῶν ἀναμνήσεών της· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ὀλγα δυσηρεστεῖτο, ἐδιόζετο νὰ σιωπήσῃ. Διὰ νὰ τὴν διασκεδάσῃ ἔμενε πάντοτε πλησίον της· ἕνεκα τούτου καὶ αὐτὸς ὁ Ἐδουάρδος τὴν ἔβλεπε καθημερινῶς. Ἡ νέα αὕτη βάσανος τὴν ὁποίαν ἐπρο-
ξένει ἐν ἀγνοίᾳ εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡγάπα, κα-
τέστη ἀφόρητος.

Ὁ μὲν Ἐδουάρδος ἔγεινεν ὡς ἄλλο αὐτόματον· καὶ τὸ μειδίσμα καὶ οἱ λόγοι του ἐφαίνοντο μηχανικοί· ἡ δὲ Κλαρίση δὲν ἐγνώριζε πλέον τὸν μνηστῆρά της· ἀλλὰ τοσοῦτον ἠγνάει τὴν ἀλήθειαν, ὥστε πολλάκις ἐπέπληξε τὴν ἐξαδέλφην της ὅτι ἀπέφευγε τὸν Ἐ-
δουάρδον.

Μίαν τῶν ἡμερῶν καθ' ἣν ἡ Ὀλγα ἐφαίνετο πλέον ἡσυχος, ὁ ἱατρὸς διέταξε νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲς Κλαρίση δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν συντροφεύσῃ, παρεκάλεσε τὴν Κορνηλίαν καὶ τὸν Ἐ-
δουάρδον νὰ τὴν ἀντικαταστήσωσιν.

Ἡ Κλαρίση, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ περιπάτου ἡσθάν-
θη ἐπιθυμίαν, ἥτις ὅμως ἐξέλιπε μετὰ μικρόν, διότι δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς αὐτὴν ὁ μνηστῆρ της. Καὶ ὅμως ἡ συνδιάλεξις ἔγεινε ζωηρά. Ὁ Ἐδουάρδος, ὅστις εἶ-
χε ταξειδεύσει πολὺ, διηγεῖτο τί εἶδε· καὶ ἐνῶ ἐσύγ-
κρινέ τινας χώρας, ἡ Κλαρίση εἶπε περίλυπος·

— Πόσον ἐνθυμοῦμαι τὴν ὥραίαν μου Ἀμερικὴν! συλλογιζομένη ὅτι ὁ Ἐδουάρδος τὴν ἡγάπα ἐκεῖ.

— Ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν μᾶς κάμνουν οἱ ἄν-
θρωποι καὶ τὰ πράγματα συντελεῖ πρὸ πάντων εἰς τὸ νὰ μορφώτῃ τὴν ἐπιθυμίαν μας, εἶπεν ὁ Ἐδουάρ-
δος. Ἡ καρδιά μου μ' ἔσυρε καὶ μὲ κρατεῖ εἰς τὴν Νίκαιαν· αὕτη λοιπὸν εἶναι ἐπίγειός μου παράδεισος.

Καὶ ἔλεγε τὸν ἀλήθειαν ὁ Ἐδουάρδος.

— Ἡ Νίκαια, εἶπεν ἡ Κλαρίση, εἶναι ὥραία πό-
λις· ἀλλὰ σεῖς γνωρίζετε μόνον τὸ καλὸν τῆς μέρος.

— Εἶδ' ἀρκετὰ τοὺς κατοίκους της, τὴν νομάδα ἀριστοκρατίαν ἡ ὁποία συρρέει ἐδῶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον· ὁ τελευταῖος χορὸς ἦτο ὥραίος.

— Καὶ εἰσθε εἰς τὸν τελευταῖον χορόν;

— Μάλιστα.

Ἀλλὰ βλέμμα ταχὺ, ἱκετευτικόν, ἀκούσιον τῆς Ὀλγας, βλέμμα νομιμοποιῶν οὕτως εἰπεῖν τὴν συνε-
νοχὴν των, διέκοψε τὸν λόγον τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου, ὅστις εἶπεν·

— Τὸν ἐμισεῖδα.

Ἡ Ὀλγα εἶχε καταβιάσει τοὺς ὀφθαλμούς ὅτε ἡ Κλαρίση τὴν παρετήρησε μὲ προσοχήν. Καὶ ἰδοῦσα τὴν συνήθη ἀδιαφορίαν της ὡς πρὸς τὰ λεγόμενα,

εἶπε καθ' ἑαυτὴν μεμφομένη τὴν μωρὰν ιδέαν της·
— Ἡ ταλαίπωρος!

Καὶ ὡς ἂν ἤθελε νὰ τιμωρήσῃ ἑαυτὴν ἠρώτησε τὴν ἐξαδέλφην της·

— Θέλεις νὰ σὲ κάμω μίαν ἀνθοδέσμη;

— Ἀγαπάτε τὰ ἄνθη καὶ αἱ δύο, εἶπεν ὁ Ἐδου-
άρδος σηκωθείς ἀπὸ τὸ ἀγροτικὸν θρανίον ὅπου ἐκά-
θητο· συγχωρήσατέ με νὰ σᾶς προσφέρω.

Αἱ δύο νέαι ἐσιώπων πρὸ μικροῦ· ἡ δὲ Κλαρίση ἠρώτησε τὴν ἐξαδέλφην της·

— Πῶς εἶσαι;

— Χειρότερα, ἀπεκρίθη ἡ Ὀλγα, ἥτις τῶντι εἶχε γίνοι κάτωχρος.

Τρομάξασα ἡ Κλαρίση ἐσηκώθη καὶ ὑπεστήριξε τὴν ἐξαδέλφην της, ἀλλ' αὕτη μόλις ἐπροχώρησεν ὀ-
λίγον καὶ ἐλειποθύμησεν. Ἡ Κλαρίση ἐκάλεσεν ἐντό-
νως τὸν Ἐδουάρδον, ὅστις ἰδὼν ἐκείνην λειποθυμοῦ-
σαν, δὲν ἐπρόφερε μὲν λέξιν, ἀλλ' ἔγεινε κάτωχρος. Ἡ Κλαρίση τὴν ἀπέθεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ ἔτρεξε νὰ φέρῃ νερόν.

Μὲ ὅλην της τὴν λειποθυμίαν ἡ Ὀλγα ἡσθάνθη τοὺς παλμούς της καρδίας τοῦ Ἐδουάρδου καὶ ἐξω-
γονήθη. Καὶ μεγαλήτερα θαύματα καταβιώνει ἡ κλί-
σις! Καὶ ἐνῶ ἦτο κάτωχρος ἠρυθρίασε, καὶ οἱ ὠραῖοί
της ὀφθαλμοὶ ἀνυψωθέντες ἐνευσαν πάλιν ὑπὸ αἰδοῦς. Ἐκεῖνος δὲ παρετήρει τὴν φυσιογνωμίαν της· προδί-
δουσιν τὴν κατὰστασιν τῆς ψυχῆς της, καὶ κατεμέ-
τρει τὸ πάθος, τὸ ὁποῖον καὶ αὕτη ἐπάσχειν. Ἐλαβε τὴν χεῖρά της, μετέδωκεν αὐτῇ θερμότητα, ἀναβῆ-
σαν μέχρι τῆς καρδίας της καὶ εἶπε·

— Διὰ τί καταδικάζομεθα διὰ παντός; . . .

Ἀλλ' αὕτη ἀποσυρθεῖσα ἀπὸ τὰς ἀγκάλας του εἶπεν·

— Εἶμαι καλῆτερα.

Ἐν τοσοῦτῳ ἤρχετο ἡ Κλαρίση ἔχουσα τὸ μανδύ-
λιόν της βρεγμένον εἰς καθαρὸν νερόν· καὶ ἰδοῦσα τὴν ἐξαδέλφην της ὀρθίαν ἐμειδίασεν.

— Ἰδέ την, εἶπε μετὰ σπουδῆς ἡ Ὀλγα πρὸς τὸν Ἐδουάρδον, ποῖος ἀρχαῖος ἢ νεώτερος ζωγράφος δὲν θὰ ἐλάμβανε τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ὥραίαν ταύ-
την γυναῖκα ὡς οὐράνιον ὑπόδειγμα;

Καὶ ἔρhlasε τρέχουσα ἡ Κλαρίση κατακοκκίνους ἔχουσα τὰς παρειάς, ἐνῶ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς της ἐξήστραπτε πῦρ ἀδαμάντων. Ὁ Ἐδουάρδος ἐθαύμασε τὸ ἄρατον ἐκεῖνο κάλλος, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν ιδιό-
τητα νὰ ποικίλλεται· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπανάφερε τὸ βλέμμα εἰς τὴν ξανθὴν Ὀλγαν.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΜΕΓΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ.

—οοο—

Τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο πλοῖον, περὶ οὗ ἐ-
γράψαμεν πολλάκις δημοσιεύσαντες καὶ τὴν
εἰκόνα αὐτοῦ, ἔπαθεν ἐσχάτως πάθημα δεινό-

τερον ὅλων ὅσα συνέβησαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του, πάθημα πείσαν ἐπὶ τέλους τοὺς Ἀγγλοὺς ὅτι μάταιαι ἦσαν αἱ ἐλπίδες ὅσας εἶχον συλλάβει διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ναυτικοῦ τούτου γίγαντος. Ἐπειδὴ δὲ περιεργόταται εἶναι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ συμβάντος, παραθέτομεν αὐτὰς ἐνταῦθα ἐρανισθέντες ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Ὁ γράφων ἦτο ἐπιβάτης, καὶ ἐπομένως αὐτόπτης.

α Τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ Μέρσεϋ, ἀνευφημούντων τῶν πολυχρήμων θεατῶν, καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἰρλανδίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ *Μέγας Αἰατοδικός* εἶχε μεταβῆ δις εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀνευ δυστυχήματος, καὶ τὸ κοινὸν ἐδειξε διὰ τοῦτο πλειότεραν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν, τετρακόσιοι ἦσαν οἱ ἐπιβάται, ἐξ ὧν πολλαὶ γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι τόσοι ναῦται.

β Τὴν Τρίτην καὶ τὴν Τετάρτην ἐταξειδεύσαμεν εὐτυχῶς, διατρέχοντες 12 καὶ 14 μίλια τὴν ὥραν· τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, ὅτε δὲν ἐδιδέκομεν πλέον ξηρὰν, ὁ ἄνεμος μεταβλήθη ἀπὸ νοτιανατολικοῦ εἰς δυτικὸνόρειον καὶ ὑψήσῃ πολὺ.

γ Τὴν Πέμπτην ἡ πρωΐα ἦτο δροσερά, ὁ ἄνεμος σφοδρὸς καὶ ἡ θάλασσα ὠραία· μετὰ δὲ μεσημβρίαν ὁ ἄνεμος ἐσφοδρύνθη ἐτι μᾶλλον καὶ τὰ κύματα ἐξωγκώθησαν· ὁ σάλος πολὺς, καὶ θάλασσα πατεῖ τὸ πλοῖον. Ὁ πλοίαρχος φαίνεται ἀνέσυχος, οἱ ἐπιβάται ἔμω·ς ἔχουσι πολλὴν πεποίθησιν εἰς τὸ μέγα πλοῖον. Πρωτὸν ἤδη ἐννοῶ τί ἐστὶ λαίλαψ εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Ὁ σάλος αὐξάνει, καὶ ἡ πίστις τὴν ὁποίαν εἶχομεν εἰς τὴν εὐστάθειαν τοῦ πλοίου ἐξαφανίζεται. Ἐκ τῶν δύο θαλάσσιων τὰς ὁποίας εἶχομεν, συντρίβονται οἱ πόδες τῆς ἐτέρας· μετὰ μικρὸν δὲ φανεύονται καὶ αἱ δύο.

δ Ὁ καιρὸς δεινοῦται ἐτι μᾶλλον, καὶ ὁ πλοίαρχος προστάζει νὰ πλεύσωμεν πρὸς ἄνεμον· καὶ περιστρέφονται μὲν οἱ τροχοί, ἀλλ' ὁ πάταγος μέγας. Ὁ ἄνεμος σχίζει ἐν ἰστίον, καὶ ὁ σάλος ὑπερυξάνει. Τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ πλοίου καταβαίνει πλησιέστατα πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ μόλις οἱ δοκιμώτεροι τῶν ναυτῶν κατορθώνουσι νὰ μείνωσιν ἐκεῖ. Αἱ ἐκτὸς τοῦ πλοίου δεδεμέναι λέμβοι δέρονται φρικτωδῶς ἀπὸ τὰ κύματα· τὰ ξύλα εἰς αὐτὰ ἦτο ἀντρημένα ἢ μεγαλητέρα σείονται, καὶ δύο ναῦται, ἀγωνιζόμενοι νὰ τὰ στερεώσωσιν, ἐκσπενδονίζονται εἰς τὸ κατάστρωμα· καὶ ἐν ἀκαρεῖ ἡ λέμβος παρασυρθεῖσα πλέει εἴκοσι μέτρα μακρὰν ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ τέσσαρες ἄλλαι λέμβοι ἐπαθον τὰ αὐτά. Μετὰ πολλῶν ἀγώνων μένει τὸ πλοῖον ἀπέναντι τοῦ ἀνέμου· ὁλόκληρος δὲ στρατὸς ναυτῶν διευθύνει τὸ πηδάλιον.

ε Τὴν 5 ὥραν 45 λεπτά ἡ θάλασσα μαίνεται καὶ συντρίβει μέρος τοῦ πηδάλιου· δὲν εἴμεθα ὅλως διόλου εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων· μένει ἐτι ὁ ἑλὶξ καὶ ὁ δεξιὸς τροχός.

ς Ἐπιθυμῶν νὰ ἴδω τί γίνεται ὑπὸ τὸ κατάστρωμα κατέβην, καὶ εἰς τὴν κλίμακα ἐτι ὧν ἀκούω τριγ-

μοὺς τοσούτω δυνατοὺς ὥστε ἀντηχοῦσι καὶ μεταξὺ τοῦ τόσου ἀνέμου καὶ τῆς τρικυμίας. Τὸ ἐστιατώριον ὁμοιάζει πεδίον μάχης· ὅλα τὰ πινάκια εἶναι ἐσκορπισμένα καὶ συντετριμμένα. Μεταβὰς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, εἶδον ὅτι ὅλα τὰ λαμπρὰ πράγματα ὅσα ἐθαύμασεν ἡ Ἀγγλία δὲν ὑπῆρχον πλέον· τὰ κατόπτρα ἐθραύσθησαν, τὰ ἐπιπλά ἀνετράπησαν, τὰ θρανία κατεσυντρίβησαν, ἡ θερμάστρα, ἥτις ἐστόλιζε τὸ μέσον τῆς αἰθούσης, ἀποσπασθεῖσα ἔπεσε κατὰ μεγίστου κατόπτρου, καὶ τὰ χωρίσματα διερράγησαν.

ζ Ἀλλὰ ποῦ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ; Αἱ μὲν μετέβησαν εἰς τοὺς κοιτῶνάς των, αἱ πλεῖσται δὲ καταφυγοῦσαι εἰς τὰς γωνίας τῆς ἀπεράντου ἐκείνης αἰθούσης, ἐκράτουν ὅλως ἐντρομοὶ τὰς σαλευομένας πλευράς τοῦ πλοίου. Εἰς μάτην οἱ ὑπηρέται προσπαθοῦσι νὰ τακτοποιήσωσιν ὅπως οὖν τὰ διαταραχθέντα. Ἡθέλησα νὰ τοὺς βοηθήσω καὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἐξεσπενδονίσθην πρὸς τὰ συντρίμματα τοῦ μεγάλου κατόπτρου, καθ' οὗ εἶχε πέσει ἡ θερμάστρα, καὶ ἐπληρώθην ἀπὸ τὰ κοπτερὰ ὑαλῖα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τὴν χεῖρα· συντρίβη δὲ καὶ εἰς τῶν ὀδόντων μου· ἀνέβην λοιπόν καὶ πάλιν ἔρπων εἰς τὸ κατάστρωμα.

η Ἐνταῦθα ἡ καταστροφή εἶναι πολὺ μεγαλητέρα· συντρίβέντος τοῦ οἴακος, ἐστρέφετο τὸ πηδάλιον ἀδιακρίτως καὶ περιπλεχθὲν μετὰ τοῦ ἑλίκου, παρέλυσεν ὁλόκληρον τὴν κίνησιν αὐτοῦ. Τὸ πλοῖον ἐπλαγίασε, καὶ μέγιστοι καταβάλλονται ἀγῶνες ὥπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ θέσιν· ἀλλὰ τὸ πηδάλιον ἀφανίζεται. Εἶναι τότε δεκάτη ὥρα, καὶ τὸ πλοῖον πλανᾶται ὅλως διόλου κατὰ τὴν θέλησιν τῶν κυμάτων.

θ Τὴν δὲ Παρασκευὴν ὁ ὠκεανὸς λυσσᾷ, καὶ ὁ ἄνεμος διώκει τὸ πλοῖον. Ἀπέχομεν τριακόσια μίλια τῆς ξηρᾶς, ἀλλ' ὅπως πνέει ὁ ἄνεμος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φθάσωμεν εἰς λιμένα. Οἱ ναῦται ἐργάζονται εἰς τὰς ἀντλίας, διότι τὸ εἰσρεῦσαν ὕδωρ εἶναι πολὺ· τὸ ἦντλησαν ὁμῶς. Ὁ πλοίαρχος εἶναι ἀξιοθαύμαστος· ἂν καὶ τὸ πηδάλιον κατέπτη ἀχρηστον, ἀφίνει ὁμῶς πάντοτε παρ' αὐτὸ πολλοὺς ναύτας, διότι προβλέπει τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον θὰ ἐπροξένη ἡ εἰδησις ὅτι δὲν ἔχομεν πηδάλιον. Γίνεται πᾶν ὅ,τι δυνατόν ὥπως ἀλλάξωσιν τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, καὶ μεταχειρισθέντες ὀγκώδη δοκὸν καὶ ἄλλα βάρη κατώρθωσαν νὰ τακτοποιήσωσιν ὅπως οὖν τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου.

ι Καταβαίνω ὑπὸ τὸ κατάστρωμα, καὶ εὐρίσκω ὅλους τοὺς ἐπιβάτας· καθήσαντες δὲ περὶ τὴν τράπεζαν ἠθελήσαμεν νὰ γευθῶμεν· ἀλλὰ πόσον ὀλίγοι οἱ ἔχοντες γενναϊότητα! Αἰφνης ἄρχεται καὶ πάλιν σάλος τρομερὸς, καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ τράπεζαι, πινάκια, μαχαίρια, περόνια, ὅλα πετώσιν εἰς τὸν αἶρα· ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ ἐστιώμενοι καταπίπτουσι μετὰ τῶν ἐπιπλῶν.

κ Ἐν τοσούτῳ συγκροτεῖται συνέλευσις τῶν ἐπιβατῶν, καὶ συσκέπτεται περὶ τῶν πρακτέων.

λ Τὸ πλοῖον διευθύνεται εἰς μέρος ὅπου δὲν συχναῖται πλοῖα, καὶ πιθανώτατον νὰ παρέλθωσι πολυλαὶ ὥραι πρὶν ἀπαντήσωμεν βοήθειαν. Διωρίσθησαν δὲ

δύο ἐπιτροπαί, ἡ μὲν ἵνα συνεννοήθῃ μὲ τὸν πλοίαρχον, ἡ δὲ ἵνα φροντίζῃ περὶ τῶν ἐπιβατῶν. Ὀνομάσθην πρόεδρος τῆς δευτέρας, καὶ ἐπισκέπτομαι τὸ πλοῖον, ὅπως ἴδω ποία ἡ κατάστασις του. Βλέπει τότε καταστροφὴν τὴν ὁποίαν ἦτο ἀδύνατον νὰ φαντασθῶ. Αἱ φιάλαι, τὰ πινάκια, τὰ ἐργαλεῖα παντὸς εἶδους κυλίσονται ἀδιακόπως καὶ προξενοῦσιν ἀνεκδιήγητον πάταγον, τὸν ὁποῖον αὐξάνει κιβώτιον περιέχον πολλῶν χιλιάδων λιτρῶν κηρία, καὶ ὀγκωδεδστάτη σιδηρὰ ἄλυσις. Κατορθώνωμεν καὶ τακτοποιοῦμεν αὐτὰ, καὶ λαμβάνομεν προφυλάξεις κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, ἣτις μόνη λείπει ἵνα ἐπιστέλῃ τὴν συμφοράν. Ἐν τοσούτῳ ἦλθεν ἡ νύξ... νύξ ἀκοίμητος!

» Τὸ Σάββατον περὶ τὴν 5 καὶ 1/2 ὥρας ἔλθων εἰδοποιήσεν ἡμᾶς ὅτι τὸ ὕδωρ κατεπόνθησε τὰς ἀντλίας, ὅτι ἔλειψε πᾶσα σωτηρίας ἐλπίς, καὶ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς καταβιβάσεως τῶν λέμβων εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅποια εἰδήσις!

» Ἀναβαίνω μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ κατάστρομα καὶ μανθάνω ὅτι ἡ εἰδήσις δὲν ἦτο ἀληθής· ἡ θάλασσα δὲν κατεπόνθησε μὲν τὰς ἀντλίας, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ θυρίδες εἶναι ἀνοικταί, τὰ κύματα εἰσβάλλουσιν ἀνηλεῶς καὶ προξενοῦσι μέγαν κρότον. Καὶ ἡλαττώθη μὲν ἡ τρικυμία, ἡ λαίλαψ ὅμως ἐξακολουθεῖ. Ἡ διεύθυνσις καὶ τοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ πλοίου μετεβλήθη· χθὲς μὲν διευθυνόμεθα πρὸς βορρᾶν, σήμερον δὲ πρὸς τὸ δυτικονότειον. Μόνην ἐλπίδα ἔχομεν τὴν συνάντησιν πλοίου, καὶ ὅμως ἀπέχομεν ἀπὸ τῆς συνήθους ὁδοῦ. Ὅλοι στρέφομεν τὰ βλέμματα πρὸς τὸν ὀρίζοντα, καὶ ὅλοι τρέμοντες παρατηροῦμεν τὸν ἀχανῆ ὠκεανόν.

» Ἀλλὰ νέον τι συμβᾶν καλεῖ ἀλλαχοῦ τὴν προσοχήν. Ἐπειδὴ ἡ θάλασσα εἰσέβαλεν εἰς ὅλους τοὺς κοιτῶνας καὶ κατέβρεξε τοὺς ἐπιβάτας, ἠθέλησαν νὰ ἀλλάξωσιν ἑνδύμα. Ἀλλ' ὅτε ἠνοίγη ἡ ἀποθήκη τῶν σκευῶν, ἀνεξήγητόν τι παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Τὸ μὲν ὕδωρ εἰσβάλων καὶ εἰς αὐτὴν ἄφθονον συνετάραξε τὰ κιβώτια, ὁ δὲ σάλος συγκρούων σφοδρῶς αὐτὰ ἐπὶ 24 ὥρας ἐντὸς περιοχῆς 60 ποδῶν, συνέτριψε καὶ κιβώτια καὶ σάκκους καὶ εἴτι ἄλλο, καὶ συνεζύμωσεν αὐτὰ οὕτως ὥστε καὶ ὁ δυνατώτερος ἀτμοκίνητος μύλος δὲν θὰ τὰ ἐλέαινε εἰς τοιοῦτον βαθμόν. Τρέχω καὶ ἐγὼ νὰ ἴδω τί ἀπέγειναν τὰ σκεύη μου, ἀλλὰ ποῦ νὰ εὑρεθῶσι; Τὰ θεατρικὰ ἱμάτια γυναικὸς τινος εἶναι περιτυλιγμένα εἰς ὑποδήματα ἀνδρική· ποῦ μὲν ἔβλεπες τεμάχια πύλου, ποῦ δὲ οὐρανὸν ἐνδύματος. Εἶδον πολλοὺς ἀνασκαλεύοντας διὰ ῥάβδων τὰ ῥάκη ὅπως εὗρωσι τὰ χρήματά των· ἀλλὰ πῶς θὰ διακρίνῃ ἕκαστος τὰ ἴδια;

Ἡ θάλασσα πραίνεται ἔτι μᾶλλον καὶ ἀναγεννᾶται ἡ ἐλπίς. Μηχανικὸς τις Ἀμερικανός, βοηθούμενος καὶ παρὰ τῶν μηχανικῶν τοῦ πλοίου, καταγίνεται εἰς ἐπισκευὴν τοῦ πηδαλίου. Ἐν τοσούτῳ κατασκοποῦμεν τὸν ὀρίζοντα, καὶ ἀναπετώμεν σημαίας δεικνύσας ἀπορίαν.

» Τὴν 9 1/5 ὥραν ἀκούεται φωνὴ πλοῖον! πλοῖον! Ὅλοι τρέχομεν· τὸ εἶδομεν, καὶ αὐτὸ εἶδεν ἡμᾶς καὶ πλησιάζει. Εἶναι μικρὸν βρίκιον. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναγεννᾶται ἡ ἐλπίς, καὶ ἰδοὺ ἀσπασμοὶ καὶ προσ-

γορεύσεις. Αἱ γυναῖκες δακρύουσιν ὑπὸ χαρᾶς, καὶ ἀποσυρόμεθα εἰς τοὺς κοιτῶνας χαίροντες ὅτι ἐσώθημεν.

» Τὴν δὲ Κυριακὴν ἡ θάλασσα γαλήνῃα ὁπωσοῦν, καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πρέπουσαν ὁδόν. Ἐρωτῶ τὸν ἱατρὸν πόσους ἐπεσκέφθη, καὶ μοὶ ἀπεκρίθη αἰκοσιεπτὰ, τοὺς βαρύτερον τραυματισθέντας· διότι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔπαθον. » Ἄρτον δὲν ἔχομεν ἀπὸ δύο ἡμερῶν, διότι καὶ ὁ ἄρτοποιός ἐτραυματίσθη δεινῶς. Πῖθιοι ζύλινοι περιέχοντες δῖπληρον φέρονται εἰς μέρη προσιτὰ ὅπως λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν ἕκαστος. Ἀμερικανὸς τις ἱερεὺς ψάλλει λειτουργίαν.

» Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως ἀντηγεῖ. Τὸ πλοῖον προβαίνει τέλος πάντων, διότι ἐπεσκευάσθη τὸ πηδάλιον καὶ στρέφεται ὁ ἑλιξ· ἀπέχομεν 200 μίλια ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Κλάρ. Ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ θάλασσα εἶναι ὡραία, καὶ λάμπει ἡ σελήνη. Συνερχόμεθα εἰς τὴν πρύμναν εὐθυμοὶ καὶ φαιδροί.

» Τὸ πλοῖον ἔφθασε τὴν Τρίτην εἰς Βασιλόπολιν (εἰς Ἰρλανδίαν).

» Αἱ ζημίαι εἶναι μεγάλαι· καὶ τὸ πηδάλιον καὶ οἱ τροχοί, καὶ ἄλλα μέρη τοῦ πλοίου εἰ καὶ σιδηρὰ συνετρίβησαν ὡς ἀράχνη.

» Ἀποβάντες εἰς τὴν ξηρὰν οἱ ἐπιβάται συνεκρότησαν συνέλευσιν, κατέκριναν τὴν ἐσωτερικὴν διασκευὴν τοῦ πλοίου, καὶ ἀπήτησαν νὰ ἐξετασθῶσι παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τὰ περὶ αὐτῆς. Ἐψήφισαν δὲ ὁμοθυμῶς εὐχαριστίας ὑπὲρ τῆς γενναιότητος, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἐμπειρίας τοῦ διευθύνοντος τὸν *Μέγαν Ἀνατολικὸν* πλοίαρχου Walker. »

Κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ἵνα ἐπιδιορθωθῶσιν αἱ ζημίαι τοῦ *Μεγάλου Ἀνατολικοῦ* ἀπαιτοῦνται ἑπτακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

—οοο—

Καὶ μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσαν ἀμάθειαν, οὐδέποτε ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας κληρικοὶ ἐπιφανεῖς ἐπὶ τῇ παιδείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ καὶ φιλογενείᾳ. Οἱ ἀξιόγαστοι δὲ οὗτοι ἄνδρες, οἱ ὄντως εὐεργέται τῶν δούλων χριστιανῶν, οὐ μόνον ἱεροκηρύττοντες καὶ γράφοντες συνετέλεσαν εἴπερ τις καὶ ἄλλος εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας καὶ τὴν ζωπύρην τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ σχολεῖα κατήρτισαν καὶ ἐξ ἰδίων διετήρησαν, καὶ βιβλία ἀδρυῖς ἀναλώμασιν ἐδημοσίευσαν, καὶ πτωχοὺς μαθητὰς ἐθρεψαν, καὶ λογίους συνέδραμον, καὶ ταῦτα πάντα μεταξὺ κινδύνων καὶ διωγμῶν, τοὺς ὁποίους μετὰ πλείστης γενναιότητος κατεφρόνησαν χάριν τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος. Τὸ ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι τὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν μετέδιδον διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ πρὸς τοὺς ἀμοιρήσαντας, διὰ τὰς περιστάσεις, παιδείας κληρικοὺς, οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἡμιλλῶντο ν' ἀναδειχθῶσι